

Yalan Seviciler ve Enayiler

Mesut Doğan

Toplumlar durduk yere çürümezler, onları çürüten marazlar vardır. **Yalan** bu marazlara yol gösteren rehberdir. *Yalan* bizatihi kendisi gerçeğin inkarı olduğu için aynı zaman da marazların merkezinde bulunur. Bütün marazların yolu mutlaka yalandan geçer. Denir ki yalanda her yol vardır. Zira, gerçeği değiştiren yalan, kötülüğe giden yolu da ışıklandırmış olur. Yoldan çıkmışların kendilerini yolda zannetmeleri bu ışıkların marifeti olsa gerektir.

Yalan, söylendiğinde, alkışlandığında veya sessiz kalındığında bünyeye nüfuz eden, bir omurga kanseridir.

Yalan omurgasından yakaladığı insanı vazifesinin maksadının tam tersine tereddüt etmeden dönebilen **"bir şey" haline getirir**. Omurgaya tutunan yalan, öyle hızlı metastaz eder ki an-ı vahid içerisinde insanın önce kalbini, merhametini sonra beynini, iz'anı nihayetinde tüm hassalarını sarar. Yalan yakalayınca insanı çok ağır yaralar, bilincini kapatırda sorulan hiçbir sorunun cevabını veremez.

Yalan çok sadık bir dosttur. Bir kere tanıştığını asla unutmaz, kendisini de unutturmaz. Mesela biri zengin ve yetkin iken yoksul ve düşkün olurse dostları terk eder onu. Kör, gözleri açılınca ilk bastonunu kırarmış misal, yok eğer yoksul ve düşkün iken birden zengin ve yetkin olsa o terk eder dostlarını. Lakin yalan asla terk etmez, gölge gibi gelir peşinden. İnsan heybesine yalan koymaya görsün, her daim heybesindedir artık. İnsan sırları ile mezara gidebilir ama yalanları ile mezara gidebilene aşk olsun.

Yalan için keyfiyet ve kemiyet ayıdır, fark etmez. İster dünyanın en iyi okullarında eğitim almış birkaç kişilik bir grup olsun, ister bir meydanı dolduran; okumamışından profesörüne, başbakanından ana muhalefet liderine, Genelkurmay başkanından yargı erkinin başına kadar yüzbinlercelik bir güruh, onun için hiç farketmez. Hepsine aynı anda aynı *yalanı* söyletebilir, alkışlatabilir ve dilsiz şeytana çevirip susturabilir.

Yalana bulaşan kişi iflah olmaz, yalana batan ülke de gün yüzü göremez. En basit bir toplantıda en basit bir mesele konuşulurken veya meydanlarda en hayati meseleler höykürülürken bile isteye yalan söyleyeni alkışlayan, yalan söyleyeni destekleyen yada en kötüsü, en beteri, en insanlıktan çıkmış ve dahi lanetlenmiş hali ile kendi çıkarı için sessiz kalan fertler ve bunlardan müteşekkil toplumlar için iyi bir gelecek söz konusu bile olamaz.

Dünyanın her vicdanından görülebilen **kocaman bir yalanla** yola çıkın ve **adaletin** en iyi işlediği coğrafyaya gidin, binlerce adaletli ve vicdanlı hakim ve savcılarını bir anda sitemden çıkarın, yerlerine kifayetsiz muhterisleri doldurun, adalet sistemi dayanamaz. Ya da dünyanın en güçlü **ekonomisine** gidin ve tamamı üreten, vergisini veren ve istihdam sağlayan milyarlarca dolarlık ekonomik varlıklarını, bir anda işlemez hale getirin, ekonomik olarak dayanamaz. Veya isterseniz bir süper gücün **ordusuna** gidin, bu ordunun beynini hiçbir gerekçe göstermeden bir hamlede alın, o ordu savaşamaz. Olmadı **eğitim** kalitesi sıralamasında en birinci ülkeye karabasan gibi çökün, okullarını kapatın, öğretmenlerini ve hatta kafası çalışan 13 yaşındaki çocuklara kadar öğrencilerini akla ziyan sebeplerle sistemden çıkarın, zindanlara doldurun bakın bakalım beş yıl sonra o ülkenin eğitim seviyesi nereye gelir. Eksik bırakmayın, aynısını medyasına da yapın ve hatta duramayında Meclis'in çaycısına kadar musallat olun.

Ne en güçlü ordusu, ne en adil sistemi, ne en büyük ekonomisi, ne en gelişmiş sağlık ve eğitim sistemi, hiçbir devlet bu dört erkenden bir anda 150.000 vatansever evladını çıkarıp, bunları aileleri, doğmuş doğmamış çocukları ile birlikte **kocaman bir yalan** ile ötekileştirsin de, halkı da bu yalanı bile isteye alkışlasın, bundan nemalansın ve kahr ekseriyeti de sussun da o ülke de abad olsun. Olamaz, çok nesiller, çok ırklar denedi olmadı, Anadolu'da da olmayacak. Hayatın olağan akışına, adaletin terazisine, ekonominin dinamiklerine, ordunun gücüne, eğitimin ruhuna aykırı.

Yalan söyleyenden de, alkışlayandan da, yalana susandan da birşey olmaz. Kıssadır anlatılır vaktinde Hz. Musa'ya "Ey Musa, sen doğru söylüyorsun ama ekmeğimizi Firavun veriyor." diyebilmiş o zamanın insanı. Bu kadarını olsun, utanmışlar ihtimal, söylemişler. Ne büyük kazanç onlar için. Bugün durum bundan öte vahim. Biliyorlar **kocaman yalanı** ama çıkıpta "Ey bu vatanın evlatları, siz haklısınız ama ekmeğimizi o veriyor." bile diyemiyorlar. Bunu söylediğimde bir arkadaşım "Ekmek vermediğinden olabilir mi?" demişti. Olabilir ama değilse böyleleri ne kendi başlarına doğruya yürüyebilirler ne de doğru yolunuzda size yaren olabilirler. Bu kadar yayılmış kötülük, ancak kasıtlı, bile isteye, sistematik olur ve adı da olsa olsa en nezih ifadesi ile **yalan sevicilik** olur.

Bir zaman önceydi, berberde tıraş olurken, birisi "Vakit, namazın farzlarından biriymiş, burada da yatsı vakti hiç girmiyormuş. O yüzden yatsıyı kılmak farz değilmiş." dediğinde ayıktım ben bazı coğrafyalarda yalanın neden bu kadar geçer akçe olduğuna. **Vakti girmeyince yatsının, mumları da hiç sönmüyor yalancılardan.**

İşte yalan sevici böylesi toplumlarda doğruyu söylemenin, doğrudan sabit kalabilmenin, doğruyu söyleyene destek olmanın, ne hukuki, ne akademik, ne ahlaki, ne ekonomik, ne inanç ve malesef ne de vicdani olumlu bir karşılığı yoktur. Tam tersi o çok meşhur *ekmeğinden olma* meselesinden tutun *canından olmaya* kadar olumsuz birçok karşılığı **hayatın gerçekleri** etiketi ile karşınıza çıkar.

Velhasıl, suyun bile uyuduğu, yalanın zinhar uyumadığı kadim Anadolu, yalan sevici bir keder coğrafyasıdır bugün. Yalanın bu kadar kutsandığı bir yerde de doğruyu tercih edecek **enayiler** için bir cezai rayic elbette olacaktır. Evet, mahallelerine göre farklı farklı ama mutlaka cezalandırılıyor *enayiler*. Ama madem herşeyin bir vakti var, enayiler müsterih olsunlar, o yatsının da vakti gelir, o mum da söner illaki.